

תשורה

מהגיגת הבר מצוה
של
הת' אלימלך ש"י
שפאלטר

יום שני, ב' סיון תשנ"ז
שנת חמשת אלפים שבע מאות ושש לבריאה
שנת הצ"ה לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

פתח דבר

בעמדינו בשמחת הבר מצוה של בנו בכורנו הת' אלימלך שי', מודים אנו לה' על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול, לחגוג את שמחת הבר מצוה של בנו בכורנו שי' למז"ט ביום ב' סיון ה'תשנ"ו.

ובהזדמנות זו הננו לברך ולהודות מקרב לב עמוק לכל ידידנו ומכירנו שיחיו אשר באו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו. והננו בזה לכבד את הנוטלים חלק בשמחתנו, בתשורה המוסגרת בזה - כפי שהונהג לאחרונה - אשר סגולה יהי' לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר.

"תשורה" מיוחדת זו כוללת: (1) נוסח מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ לבר מצוה. (2) "שער דבר מלכות" - קטעים משיחות רבינו בעניני בר מצוה. (3) שער "כתבי יד קודש" - והוא לקט כתי"ק בעניני בר מצוה, עניני דיומא - חזה"ש, המצב בארה"ק - ועוד. (4) "שער אגרות קודש" - והוא ג' מכתבים באנגלית, בעניני בר מצוה, עניני דיומא ועוד. (5) "שער הנגלה" - בתור החספה הננו מדפיסים את הפלפול שיאמר חזן הבר מצוה.

וזאת למודעי - חלק חשוב של החומר המצו"ב נדפס כאן בפרסום ראשון. וכאן המקום להודות לכל אלו שעמלו וטרחו להוצאת קובץ זה, ובמיוחד האספנים, אשר הואילו מטובם למסור לנו חומר מרתק מארכיוניהם.

ואנו תפלה, שבקרב ממש נזכה כולנו בתוככי כלל ישראל, לקיום פסק ההלכה ד"מסמך גאולה לגאולה", מגאולה פרטית זו (ראה שיחת י"ב תמוז תשכ"ז), דבעל השמחה, הבר מצוה, לגאולה הכללית, האמיתית והשלימה, ותיכף ומיד תהי' ה"בר מצוה" דכל בני ישראל, עיקר ושלמות החיוב דקיום המצוות, "ונזכה זעהן זיך מיטן רביץ דא למטה אין א גוף גשמי ולמטה מעשרה טפחים והוא יגאלנו", ותיכף ומי"ד ממ"ש.

שמואל דוד וחווה שרה שפאלטר

תוכן הענינים

דבר מלכות

- 4 שמחה בבר המצוה
- 4 טעם השמחה בבר מצוה
- 4 שמחה לכולם
- 5 יעסקו להביא לימות המשיח
- 5 מעשה אבות סימן לבנים

כתבי יד קודש

- 7 בר מצוה
- 8 בת מצוה
- 9 "אפשרעניש"
- 10 יום הבר מצוה בלוח "היום יום" של רבינו
- 11 התקנות בנוגע לשתית יי"ש
- 13 בר דעת בשלימות
- 14 לא להמנע בבחירות
- 15 חזית דתית מאוחדת
- 16 סידור, תהלים וקופת צדקה - באוטו
- 17 שינה במיטות כפולות (BUNK BEDS)
- 19 החסרונות בתרגומים
- 21 הפירות מתחת בית המקדש

אגרות קודש

- 22 אמירת תחנון ביום הבר מצוה
- 26 "קול ילד בוכה"
- 28 נוי, ושינה בסוכה - בשימת חב"ד

שער הנגלה

- 31 פלפול מיוחד לבר מצוה

דבר מלכות

שמחה בבר המצוה

איתא בזהר שכיום הכר מצוה של רבי אלעזר, עשה רשב"י שמחה גדולה, כמו ביום החופה. ולכאורה, ע"פ סברא הנ"ל שאין לשמוח ביום ההולדת מכיון שלא ידוע מה יהא בסופו – כודאי שאין לשמוח גם (ובמכ"ש וק"ו) ביום הכר מצוה, שאז מתחייב בכל המצות, וגם נעשה בר עונשין?!

ואין לומר שהשמחה ד"בר מצוה" הו"ע השייך רק לרשב"י, שמכיון שאמר "ראיתי בני עלי" שהן מועטין כו' אם שנים הם אני ואלעזר בני", היינו, שהי' ברור אצלו, באופן של ראי' ("ראיתי כו'"), גודל צדקתו של ר"א בנו, עד כדי כך, שאם שנים הם כודאי שר"א בנו אחד מהם, מסתבר לומר שגם ביום הכר מצוה ראה כבר שר"א בנו יהי' צדיק – שהרי, ענין זה הובא במג"א בנוגע לכאו"א מישראל, ש"מצוה על האדם לעשות סעודה ביום שנעשה בו בר מצוה כיום שנכנס לחופה",

ועכצ"ל, שהשמחה ביום הכר מצוה היא – על יסוד הכלל בהלכה שכל ישראל בחזקת כשרות, היינו, שכודאי יקיים כל דיני התורה ומצוותי' . . . ולכן שמח ביום שזכה לחיוב במצות.

(משיחת אחש"פ תשמ"ח)

טעם השמחה בבר מצוה

. . . דערפאר שטייט איז זוהר אז ר"ש האט געמאכט א גרויסע סעודה ושמחה בשעת ר"א ברי' איז געווארן בר מצוה, אזא שמחה אזוי ווי צו א חתונה, איז בעת מען האט אים געפרעגט דעם טעם השמחה, האט ער געזאגט אז ר"א ברי' ווערט בר מצוה, וואס דער טעם השמחה איז מצד די נשמה קדישא וואס קומט צו בר מצוה.

(משיחת יום ב' דחה"ש תשמ"ז)

שמחה לכולם

[בהתוועדות זו הי' בר מצוה, ואמר כ"ק אדמו"ר:] בא א חתונה דארפן דאך אלע משמח זיין דעם חתן און זיין שמח, איז אויך בא א בר מצוה, איז דאך דער חתן אליין טרוד וועגען דער דרשה מסתמא, אבער דער גאנצער עולם דארף זיין שמח, אז עס קונט צו נאף א איד אויף דער וועלט, וואס וועט מקיים זיין תורה ומצוות.

תשורה מחגיגת בר מצוה

ישראל זיינען דאך ערכים זה בזה, און בשעת עס קומט צו נאך א עובד, ווערט דאך גרינגער די ארבעט אויף די איבעריקע, איז דאך דאס א חשובן אפילו אין גשמיות מען זאל זיין בשמחה, מצד דעם וואס עס קומט צו נאך א עובד וואס וועט ארויסהעלפן אין דער ארבעט.

(משיחת ש"פ ויק"פ 9' החדש תשס"ו)

יעסקו להביא לימות המשיח

עד"ז בנוגע להשייכות דבר מצוה עם הענין העיקרי – משכיון שרק זה עתה נכנסים להגדר ד"מצווה ועושה", יהי רצון שכניסתם תהי' תיכף ומיד למעמד ומצב שבו הם יהיו "מצווה ועושה" ב"תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם"!

ושיהיו (מצווים ו) עושים ב"להביא לימות המשיח", היינו, שבכל בכוחות, עם כל יהדותם, ועם כל השמחה וטוב לבב – יעסקו בהענין ד"להביא לימות המשיח"!

(מ"חידות" האחרונה (לע"ע) לחתני ב"מ מיום י"ז שבט תשנ"ב)

מעשה אבות סימן לבנים

בר מצוה, היינו שנכנס בתוך מחנ"י, ומקבל עליו כל עול תומ"צ, ושמחים ומשמחים כל קרוביו ומכיריו. ממה ישאב כח ועוז ע"ז, ובפרט בעת צרה הזאת, שבנ"י דווים וספוחים¹? אלא שמעשה אבות סימן לבנים. במשך אלפי שני חיי עם ישראל, הי' זמן דאיש תחת גפנו גו', וזמן דצרות גדולות אחרי שמפני חטאינו גלינו מארצנו וכו', והעבר מלמד על העתיד וההרה.

(מ"רשימות" כ"ב סיון תש"ב. בר מצוה. קאזארנובסקי (חוברת י"ז))

ונחתום בלשון רבינו ("רשימות" חוברת י"ט): "ורצוני לכרך את הבר מצוה הוריו ומדריכיו, שע"י ידע גם הוא שעד יג"ש הוא רק התחלה וצ"ל גם אח"כ באהלים של שם ועבר הנה ע"י התומ"צ שלו מקרב העברת ההעלמות והסתרים שיבוא עץ ולא יכנף עוד מוריך גו' לאלתר לגאולה ע"י משיח צדקנו".

(1) ראה יבמות מז, א: "ישראל בזמן הזה דויים דחופים סחופים כו".

כתבי יד קודש

זמנא זמנא זמנא

תשורה מחיגת בר מצוה

בר מצוה

לפנינו מכתב כ"ק אדמו"ר לרגל חגיגת ה"בר מצוה" של אביו של חתן הבר מצוה.

שפאלסער- ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway

Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליוכאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ.י.

ב"ה, כז' סיון תשל"ב

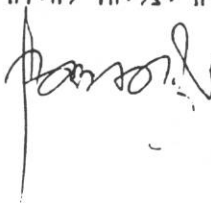
ברוקלין, נ.י.

האברך שמואל דוד שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה ע"ד הכנסו לגיל מצוה,

הנה יה"ר מהשי"ח אשר מבן שלש עשרה
למצוה יגדל לבן חמש עשרה וכו' כפסק המשנה
(אבוח פרק ה') ויוסיף התמדה ושקידה בלימודו
בחורה בחורת הנגלה וכן בחורה החסידות ויהדר
בקיום המצות, והשי"ח יצליחו להיות חסיד ירא
שמים ולמדן.

בברכה

תשורה מחגיגת בר מצוה

בת מצוה

לפנינו מכתב כ"ק אדמו"ר לרגל חגיגת ה"בת מצוה" של אם חתן הבר מצוה.

סופרין - לונדון

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ב"ח, סו' מרחשון תשל"ה
ברוקלין, נ.י.

חי' שרה חי'

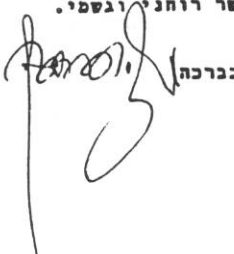
ברכה ושלום!

במענה למכתבה מיום כס' תשרי, בו כותבה אשר
הגיעה לביל שתיים עשרה שנה, היא עונת בה מצוה,

הנה יהי רצון שתקבל עליך עול מלכות שמים
ועול מצוה בלבב שלם, והשם יחברך יצליחך בלימודך
ובחנהגה וחברלי להיות ראוי' לשם בה חב"ד מתאימה
לרצון נשיאנו הקדושים וזוקלה"ה נבג"מ זי"ע,

וחשפיע גם על החבירות חי' שלך בזה, בדבור
ועוד יותר - על ידי היותך דוגמא חי' של בה ישראל
המחונכת בדרכי החסידות.

וזה יביא לך אושר רוחני ובשמי.

בברכה

תשורה מחגגת בר מצוה

"אפשערעניש"

לפינו מכתב כ"ק אדמו"ר לרגל ה"אפשערעניש" של חתן הבר מצוה.

שפאלטער - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

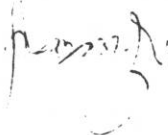
ביה, אסרו חה"ש חשמ"ו
ברוקלין, נ.י.

הר"ח אי"א נו"ב וכו'
מוה' שמואל דוד שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אודות יום הולדת השלישי של בנם אלימלך שי',

הנה מועתק לקמן חלק ממכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נב"מ ז"ע
בנוגע למנהגי ישראל בזה. ויה"ר מהשי"ת שיגדלו ביחד עם זוגי חיי לתורה
ולחופה ולמעשים טובים מחוץ הרחבה.

בברכה

וז"ל כ"ק מו"ח אדמו"ר.

..... ובדבר גזיזת השערות -אפשערעניש- הוא דבר גדול במנהג ישראל
ועיקרו הוא בהחינוך דהשאר פיאוח הראש, ומיום הגזיזה והנחת הפיאוח של
הראש, נהגו להדר להרגיל את התינוק בענין נשיאת ט"ק וברכות השחר וברכת
המזון וק"ש שעל המטה. והשי"ת יהי' בעזרם שיגדלוהו לתורה ולחופה ולמעשים
טובים מחוץ פרנסה בהרחבה ובמנוחת הדעת בגשמיות וברוחניות.

תשורה מחיגת בר מצוה

יום הבר מצוה בלוח "היום יום" של רבינו

לפינו צילום מלוח "היום יום" הפרטי של רבינו, בו ציין בצדי הגליון הערות ומראי מקומות.

ה י ו ם . . .		נח
יום חמישי	כס אייר, מד לעומר	ה'תש"ג
שיעורים:	חומש: במדבר, חמישי עם פירש"י.	צ מ ע
תהלים:	קס"ג.	
תניא:	אכל השכינה . . . עני השמ"ט בלבד.	
<p>עלית הנשמה היא שלש פעמים בכל יום כהנ' תפלות וכשרם נשמה העדיקים דילכו מהיל אל חיל, ודבר נדמי, אשר בכל עת ובכל מקום קדוש היוחס, נושאים דנה ותפלה בעד המסורים אליהם ואל שפורחם וזומרים סגודיהם, וכשרם בעד חלמיריהם וחלמידי חלמיריהם, להושע בנשמות וברוחיות.</p>		
יום ששי	א סיון, מה לעומר, ר"ח	ה'תש"ג
שיעורים:	חומש: במדבר, ששי עם פירש"י.	צ מ ע
תהלים:	א"ט.	
תניא:	ופהו הלבוש . . . עני החורה.	
<p>זרק חומר לאורא אקירי' שני, כלה בלי פורים הנחילו אבוהינו רבוחינו הקדושים לכבוד חסידים הראשונים. אשר בני בניהם זבני כזותיהם לדורותיהם. באיזה סדינה וסכינה שיהיו, יהי' אצלם אותו ה'עיקר' והוא המטבת טימיות ח"כ אל צור מחצבתו, לשעמים העיקר' סוכה ונעלים ככמה לבישים, וזאת היא עבודת החפץ בהיים להסיר את הבישים ולקבוע לו זמני לטור בתורת החסידות ולנהוג במנהגי ערת החסידים.</p>		
שבת	ב סיון, מה לעומר	ה'תש"ג
שיעורים:	חומש: במדבר, שביעי עם פירש"י.	צ מ ע
תהלים:	י"ז.	
תניא:	ובירידתה . . . כסם שכינה.	
<p>אנו ככה — וקבלת שבת — אומרים בלחש. וטרוש עלינו כו' — בקבלת שבת — בעמידה. בשבת חששים חל ש"פ במדבר ה' כסיון. קודם הדלקת נרות של יצבת אשר הצ"צ סאמר שאו את ראש נר אבותם. מ"י שאו כפי' הראב"ע סעניו כי תשא את ראש, וכיארור הענין שעי' עבודת הארת הנשמה שבגוף, נעשה עלי' בראש ועצם הנשמה כמו שהיא למעלה והסביר כמה מסוקים ומסמרי זהר ומדרש. נשבת בעררים אשר רבינו הדרוש וארש"ל לי לעולם וכיארור שנדאשו בליקו"ת. כיום א דה"ש אשר רבינו אח הדרוש ומסרתם לבם וכיארור — שנדפבו בלקו"ת. כיום השי' דה"ש ככעודח יו"ם אשר רבינו את הדרוש והחכמה סאין המצא. והוא כיארור השי' בענין המסרו חסידים יום מנרדם בלקו"ת.</p>		

ב' סיון: מכ' קייץ צט (נדפס באג"ק ח"ה י' עה).

התקנות בנוגע לשתיית יי"ש

ביום ב' לחודש סיון תשכ"ז, לאחר תפלת המנחה, קרא כ"ק אדמו"ר להמזכירות ולהנהלת צעירי אגודת חב"ד, דיבר בפניהם שיחה קצרה, וביקש לפרסם את הדברים באופן המתאים. לקראת חג השבועות, מדפיסים אנו בזה הגהות כ"ק אדמו"ר על השיחה. [מה שבכתי"ק בא באותיות מודגשות].

אזוי ווי עס גייט דאך צו שבועות, וואס שבועות גייט מען דאך אין דער תהלוכה – איז אזוי ווי איך האב געהאט ידיעות אז עס זיינען דא אזוינע וואס האבן ווייטער אנגעהויבן מקיל זיין בנוגע משקה, איז בנוגע צו יעדער איינעמס הנהגה, האט דאך יעדערע די בחירה צו טאן וואס ער וויל היפך פון מייך בקשה אין דעם. אבער בנוגע צו דער תהלוכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך מיינע א שליחות, בעט איך איבערגעבן, אז די וועלכע היטן ניט אפ די תקנות בנוגע משקה, זיינען ניט מיינע שלוחים. און איך בעט זיי, אז זיי זאלן זיך ניט משתתף זיין אין דער תהלוכה. די זעלבע זאך אויך בנוגע – פארן זומער אין די שליחות פון מל"ח, בנוגע גיין שמח"ת אין די שולן משמח זיין אידן וכיו"ב.

[בנוגע לייגן תפלין מיט אידן, איז עס דאך א דין אין שו"ע, וואס יעדער איד איז מחוייב אין דעם. אבער בנוגע צו די זאכן וועלכע עס זיינען מיינע שליחות'ן (אזוי ווי די אויבנדערמאנטע ענינים), בעט איך, אז זיי זאלן זיך ניט משתתף זיין אין דעם].

וכל האמור איז עס סיי בנוגע תלמידים סיי בנוגע יונגעלייט, סיי בנוגע עלטערע.

פראן אזוינע וועלכע ענטפערן פארשידענע תירוצים און אמתלאות. אבער איך זוך ניט קיין תירוצים. מען מיינט עס גאר אין פשטות, אן פשט'לאך.

בנוגע דעם עבר, איז ניטא קיין קפידא מצדי ח"ו, כלל וכלל. נאר די וואס זיינען נכשל געווארן אין דעם, דארפן טאן תשובה אויף דערוף, און אלע וועלכע וועלן מקבל זיין אויף זיך מכאן ולהבא בהנ"ל, איז, אדרבא, בקשתי אז זיי זאלען זיך משתתף זיין אין די שליחות'ן. ויה"ר עס זאל זיין בהצלחה רבה.

תשורה מהיגת בר מצוה

Tel: NY 42126
Resident 8-4170

TZEIREI AGUDAS CHABAD

LUBAVITCH YOUTH ORGANIZATION

Under the Auspices of
The Lubavitcher Rabbi

לשכת המרכזית Central Office

770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 13, N. Y.

צעירי אגודת חב"ד

חנה נשיאות
כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש

ב"ה, ב' סיון, ה'תשכ"ח.

כבוד הנהלה צאנז"ח סניף.....

שלום וברכה:

הננו מוסרים בזה חוכן דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א, שהואיל לומר

חיום אחרי חמלה המנחה, להסמכירוח ולהנהלה צעירי אגודת חב"ד. ומכזשים את כב",

לפרסם את דברים אלו באופן המהאים.

אזוי ווי עס גייט דאך צו שבועות, וואס שבועות גייט מען דאך אין דער

ההלוכה - איז אזוי ווי אין האב געהאט ידיעות אז מען האט ווייסער אנגעהויבן

טאן וואס ער וויל. אבער בנוגע צו דער ההלוכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך,

מיינע א שליחות, בעט איך איבערבעבן, אז די וועלכע היסן ניט אס די חקנות בנוגע

משקה, זיינען ניט מיינע שלוחים. און איך בעט זיי, אז זיי זאלן זיך ניט שטחף

זיין אין דער ההלוכה.

די זעלבע זאך איז אויך בנוגע-מארן זאכער אין די שליחות פון מליה, און

בנוגע גיין שפח"ה אין די שולן משפח זיין אידן. בנוגע לייגן חסלין מיט אידן, איז

עס דאך א דין אין זיין, וואס יעדער איד איז שפוייב אין דעם. אבער בנוגע צו

די זאכן וועלכע עס זיינען מיינע שליחות (אזוי ווי די אויבנדערמאנטע ענינים),

בעט איך, אז זיי זאלן זיך ניט שטחף זיין אין דעם.

וכל האמור איז עס סיי בנוגע חלמידים, סיי בנוגע יונגע לייט, סיי בנוגע

עלטרע.

מאן אזוינע וועלכע ענטפערן מארן שטענע חירובים און הנהגות. מען זעסט

אבער ניט קיין חירובים. מען מיינט עס אין משפח, אן קיינע משפאך.

בנוגע דעם עבר, איז ניטא קיין קמידן, און די וואס זיינען נכשל בעווארן

אין דעם, דארפן טאן חשובה אויף דערויף, אונז ווי אונז אנדערע דברים בלתי רבננים

תשורה מחגיגת בר מצוה

לא להמנע בבחירות

בקשר לה"בחירות" שיתקיימו בקרוב בארה"ק, הגנו מפרסמים צילום ממכתב מזכירות כ"ק אדמו"ר לאגו"ח באה"ק, בנוגע להבחירות - עם הגהות בגכתי"ק רבינו (ה"מברק" נדפס באג"ק ח"יא ע' רעט):

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYadlnh 3-9250

מוחם מנדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
170 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

מוכירות SECRETARIAT

ב"ח, כד' סמוך ה'חש"ו
ברוקלין, נ. י.

כבוד אגודה חב"ד באה"ק ה"ו

ה' עליהם יחי

שלום וברכה:

היום נשלח לכבודם המברק בחתימת כ"ק אדמו"ר שליט"א, וזה לשונו:

במענה לשאלה רבים, אבקסם לפרסם דעה ברורה אשר כל אחר ואחר מחחרים מחייב להשתתף בבחירות לכנסת ולרשויות המקומיות ולהצביע בעד הרשימה היחידה בדרך ולהשקיף גם על זולתו בזה, והמניעה מזה מגדילה בדרך ממילא כח רשימות המנגדים על חסם חורחן ומצוה"ה נקודה בברכה -

על הרים

מטובם להודיע נוסח המברק הנ"ל להרבנים לוי' וסיני' ש"י, שכן נשלח לחם היום מברק בחתימת כ"ק אדמו"ר שליט"א, במענה על מברקם, בזה"ל: "הברקה לאגודה חב"ד דעה זהוראחי".

בח"ח על הנ"ל, ובכבוד וברכה

Chaim
מוכיר

בוראי יפרסמו כ"ד דעה כ"ק אדמו"ר שליט"א בהננוע לבחירות כנ"ל ובחקדם, כרי לשלול פרסום ע"י אחרים בנוסח בלתי מדויק כ"כ וד"ל. ונא להודיע בחזר מקבלת המברק והמכתב ומתפעולות בזה.

אם ימצאו לנכון יוכלו לפרסם בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א אשר המענה לאי-השחשפות בבחירות מפני שאסור להתחבר עם כו' אין לה מקום בנירון רידן, כי הרי ההשחשפות בבחירות נחונה רק לאלה שלקחו תעורה זהה, משלמים מסים, מקימים חוקים והגזירות, הינו מסמכים בפועל לעניני המסדרים השונים ומשונים שעליהם צועקים ככרוכיא, לרבות מסדר הדיחה ל' רבים כו' - ואם גם שלא ברצון הב מסיעים בפועל במסגרת טרחתם, היא הנוחנת שחויבים לעשות כל מה שביכלתם להתליט כח המנגדים ולא לסייע בידם על ידי אי-הצבעתם נגדם, וארובה וארובה, ואריכות אך למוח, וכמו שכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א לאזורים הממקשים בזה.

תשורה מהגגת בר מצוה

חזית דתית מאוחדת

בהמשך למכ' הנ"ל אודות ה"בחירות", מצאנו לנכון לפרסם מכ' כ"ק אדמו"ר אל הרה"ג וכו' מו"ה ש"י זיון ע"ה, אודות הקמת חזית דתית מאוחדת. [פיענוח הכתי"ק - ע"פ הסדר: (באם - כהשערת - תועלת בזה). ע"י לחץ הרבים וכו', אשר קולות רבים להם].

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubovitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
Hyachin 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהר

ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

בי"ה, כ"ה תשרי, ה'תשכ"ו
ברוקלין, נ.י.

הרה"ג והרה"ח ווי"א אי"א נוי"ס
עוסק בצייצ צמי"ס חז"ב וכו',
מוחלשי"ש

שלום וברכה:

כ"ה תשרי -
ב"ה (א"א) (א"א) (א"א)

ובטח (א"א) (א"א) (א"א) ונבטח (א"א) (א"א) (א"א) ונבטח (א"א) (א"א) (א"א)

המפלגות הרה"ח, ובטח (א"א) (א"א) (א"א) ונבטח (א"א) (א"א) (א"א)
יפולטס בעתונות לחזקת חז"ב וכו', (א"א) (א"א) (א"א)

שחלח (זה חתמתי) כפשוטו
בחי"ת בכבוד (א"א) (א"א) (א"א) ונבטח (א"א) (א"א) (א"א)
בחי"ת בכבוד (א"א) (א"א) (א"א) ונבטח (א"א) (א"א) (א"א)

סידור, תהלים וקופת צדקה - באוטו

לפינו צילום ממכתב רבינו לא' מאנ"ש, בו כתב "כדאי שיהי' באוטו שלו (המקום המתאים) סידור, תהלים], תניא וגם א צדקה פושקע", והוסיף בגזכתי"ק: "וכדאי לפרסם".

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSO*

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

חזקת חנונדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסערון סטרוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ה סבת חשל"ט
ברוקלין, נ. י.

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלה סכ' וברבנסלה ברכה
פ"נ"ל

ובעת רצון יקרא על ציון כ"ק מו"ח
אדמו"ר זצוקלה"ה ובג"מ יי ע.

כדאי שיהי' באוטו שלו (המקום המתאים)
סידור, תהלים, תכיא וגם א צדקה פושקע. ונל

בברכה

נ.ב.

בטח שומר על שלשה השיעורים השונים לכל נפש
בחומש תהלים ותניא. ועכ"פ יעשה כן מכאן ולהבא.
כן בטח משה' (ועונוחף ביתר שאת) בהמבעים,
וה יצליחם.

שינה במיטות כפולות (Bunk Beds)

לפנינו צילום ממכ' כ"ק אדמו"ר אל הרה"ח וכו' מו"ה יששכר דוב הלוי גורעוויטש שי' מנהל בית רבקה בעיר יער צרפת, בו מדגיש רבינו דעתו אשר כדאי לקבל כמה שיותר תלמידות בבית רבקה - ואפי' באם עו"ז ישנו במיטות כפולות...:

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב

חמסשלת בפי האינספקטור שביקר) ומוכר
לשכור דירה זכיו"ב. סה שנחחדש מאז ביקורו
כאן הוא רק זה - אז ס'האט נים אויסגעפירט
שהאינספקטור גרשה סטוח כפולות (הול) כהל - 1376
2027 י"ה (אויג'וניה)
והדרבה גם לתבא - יש להשתדל לחרבות
בה' (לחרבות באפשריות קליטת הסוסד ככל
שביכולתם, אלא שיהי' ברשיון האינספקטור
זכיו"ב).

פשוט ג"כ - שמוכר למצוא עוד גובים בשביל
ב"ר (באופן שלא יפריע להרה"ח וכו' מהורי"י
שי' חן). וכן עוד מקורות הכנסה. זיגעת ומצאת
כהבטחת חז"ל.

הצעת הנכבדות דלרת חנה תי' ב. עם האברך
סימון שי' - נכונה וחאא בשסומו"צ.

תשורה מחיגת בר מצוה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

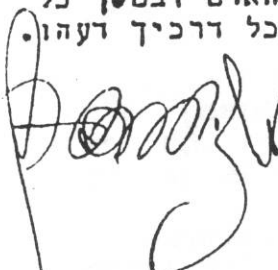
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"א ניסן ה'תשכ"ז
ברוקלין, נ. י.הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
כו' מו"ה ישכר דוב שי' הלוי

שלום וברכה!

לקראת חג המצות, זמן חירותנו, הבא
עלינו ועל כל ישראל לטובה, הנני בזה להביע
ברכתי לחג כשר ושמה ולחירות אמיתי, חירות
מדאגות בגשם ומדאגות ברוח - מכל דבר המעכב
עבודת ה' בשמחה ובטוב לבב.ולהמשיך מחירות ושמחה זו בימי כל השנה
כולה.ובפרט שעבודת השם, כמצווה עלינו בחורחנו
חורח חיים, הרי היא בכל עניני האדם ובמסך כל
היום וכל הלילה, וכמו שנאמר בכל דרכיך דעהו.

 בברכת החג

נ. ב.

מסיבה נחעכב המשלוח וז"ע נחקבל מכתבו
מי"ג ניסן עם המזורף אליו, שלאחריו. ובמענה
עליהם: פשוט שטוב עשה שקיבל החלמידות חי'
לב"ר (אף שעי"ז תוצרכו לחקמיד מסוח כפולות
ואפילו באם היו משולשות). פשוט ג"כ, אשר
ח"ו לשלוח מב"ר אפילו אחת מהח' הלומדות
כבר בב"ר מפני חוסר במטה וכיו"ב (כיון
שבחמיד א"א לסדר מסוח כפולות, מפני איסוראו שהדעת
היא בנאמץ

החסרונות בתרגומים

לפנינו צילום מהגהות כ"ק אדמו"ר על מכ' להו"ח וכו' מו"ה פישל שניאורסאהן ע"ה, בו מסביר רבינו את החסרון בתרגומים מהמקור. בסופו מבקש כ"ק אדמו"ר שישלח לו את ספריו הנדפסים. בראש המכ' הוראה להמזכירות "להעתיק" מחדש את המכתב:

בי"ה. א' סיון תשט"ז.
ברוקלין

ש"ב הו"ח אי"א נ"י בעל מדות וכו' וכו'
מוה"ר פישל שי' המכונה פרופסר שניאורסאהן

שלום וברכה!

הפתעה נעימה היתה לי קבלת מכתבו מכ"ד אייר עם המוסגר בו. וכבשתו שלוח לו התניא פורמט כיס, ההוצאה האחרונה.

בקראי הסיפור המוסגר במכתבו וכן ספרו התגלות חסידים, הנה לאחר בקשת שליחתו, אבא עכ"פ בהערה, אשר - בכל העתק, אם ללשון אחרת ועאכו"כ מכלי לכלי, היינו האותיות. . ששמעון לאותן המספר, הנה נוסף ע"ז שאי אפשר שלא יהי' העתקה רושמי תפיסת המעתיק, ועל פי רוב לא רושמים אלא גם פירוש וביאור - נוסף על הכלל הרי שבהעתקה אי אפשר למצות את הפנים המרובים מקורי. (וכידוע פתגם רז"ל: סי"ט פנים לתורה, ע' פנים לתורה וכו') אשר בהתורה, הסיפור, או הפתגם האריגינאלי, ואף שלפעמים הלא. . למסור הדבר בביאורו, או עכ"פ בפירושו - הרי אפשרי בשני העניינים גם יחד, ע"י שמביאים הענין כצורתו - כפי ששמעו המקבל הרא[שון] - ונוסף לזה הפירוש או הביאור. ובאופן כזה הרי הא והא איתנייהו. ו. [אי"כ שכל, [את"ל ממקומו ביתר שאת בנוגע לתורות הנשיאים הק', נעשה הנשיאים. . סיפורים אודותם, כיון שמלבד התורות שנרשמו (ביכלאד), שרק אצל שרידי יחידים] [נשמרו הדברים כ]צורתם. ישנם אנשים שאין בכחם לקלוט ולמסור אח"כ ענין. . מבלי שעבוד. . ע"י הפריזמה של נפשם, ודוקא מהשתמש בהטרמינאלוגה. באופן התל[בשות] גמורה ולא בדרך מעביר, אלא שכמדומה לי בהכירי אות. . מה באמת יוכלו להראות "קונץ" זה למסור דברים כצורתם. וזכות הרבים [תלוי] בו, ובאם שורות אלה תסייענה בזה - והי' זה שכרי.

ראיתי מעבר להשער אודות רשימת ספריו: חיים גרביצער, הרופא והפילוסוף, יאהאן קורט (קטנר, . . מעגל, ק. .), שכולם אינם אצלה. ות"ח מראש אם יצוה לעושה רצונו לשלחם בכאן. (ומוסג"פ סקריפ להוצאת המשלח).

כבוד וברכה - כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר - לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות,

מ. שניאורסאהן

סיימ-סיימ

HAIR METACHEL M. SCHIFFERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
NYtelch 3 9250

הנהגת הנהגת יוניאורטאון
ליובאוויטש
770 אסטון פארק
ברוקלין, נ.י.

1950

בית א' סיון תשס"ו
ברוקלין

שם חתן אי"ת בן ית-אבן-ובר
אוריאל בעל מוזאיקון פישל סי
המכונה סרופסר שניאורטאון

שלט וברכות

המסע נעימה יהיה לך קבלת מכתבו מכיר איר עם המוסגר בו
ובקשתו עליו לו חסיה מולמט כי, תוצאם תשרובת.

בקרית הסיפור המוסגר המכונה בן מסור המגלות המיוסר
הנה לאחד הקשה מליטתו, אהובי הקשה הקשה, את כל הענין, את כלשון אהוב
ועצוביך מכלי לכלי, הינו הווייתו כל ששמעוך לזכות המספר, ואז נוסף עין
שאלתסור חלה יגל העקשקש דוקי המיסר המעוק, ועל פי דבר לא רק רוסטים
אלה גם סירוש ודיאור-נוסף לכל המכלי המעוקשקש אי אסור (קדוש את הפנים
המורגזות) וכבר דע סוגג רזיליקיס מרים לזרות, עי מרים לזרות וכו') אז
המורגזות המיסור, זה המגות המגזיכלי, ואין שלמעטם נדבכלקת מליט למסור המורג
הביאורית עכשיו במירוש-היר אסור, כפי הענינים גם ית עי שמעית
הענין באורית-כפי שמעוק המקבל מר
לכאן כלע הרי זה וזה אינניו, ונ
למורגזות הקשי ית חק, קשפ חנניו-ה
המורגזות למרשמו, חק אצל שרדי שחיר
שאין נחת לקלוט ולמסור אחי עי
כפשו, ודוק המסמס במסרית-מלוג
מעבר, אלא שמדומס לי במחירי אור
למסור המורגזות באורחם, וזכות הרבים
וחי זה שכתב

אני
אני

המסע נעימה יהיה לך קבלת מכתבו מכיר איר עם המוסגר בו
ובקשתו עליו לו חסיה מולמט כי, תוצאם תשרובת.
בברוך וברכה-כלשון חק מרים אוריאל
לקבלת חזרה בשמחה ובמניסיות

דמי מעורר אשקע
וחחילי לך, יאחן קורס-שכולט אנה
לכחן, קמאגיס סקריה לזוצא המסלו

קדושי
אע"פ

תשורה מתניגת בר מצוה

חפירות מתחת בית המקדש

לפנינו צילום מכתב כללי-פרטי מאת כ"ק אדמו"ר אל הרה"ג וכו' מו"ה מאיר יהודא גץ ע"ה, רב הכותל המערבי, בו הוסיף רבינו כמה שורות בכת"ק בענין החפירות מתחת לביהמ"ק:

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ח, ראש חודש אלול, ה'תשל"ו
ברוקלין, נ. י.

הרח"ג והרה"ח וו"ח אי"א נו"ם
נכבד ונעלה איש המעלה
חרב מאיר יהודא נ"ו גץ
ירושלים עיה"ק חוהב"ב

שלום וברכה

מאשר אני קבלת מכתבו סס"ו כנ"א עם המצורף אליו, ואזכירו
על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר נבג"ם זי"ע לכילוי מסאלות לבנו
לסוכה, ושיבשר טוב בכל הענינים שכוחב, כח' ועיקר - ללואה הימניית אחר
אח"כ נחמים קבלתי ג"כ ידיעות כידודינו הכסופים שבכ"א אב הי'
חבל בסדר.

ויהי רצון שיוכל להמשיך בעבודתו בקדש מתוך כנוחה הנפש
וגם מתוך מנוחת הגוף ומתוך שמחה וסוב לבב.

ובהבנסנו לחודש הרחמים נבכחי שלוחה לכח"ר ולכל אשר לו
ברכה כחיבה וחתימה טובה בנשמיות וברוחניות גם יחד.

בכבוד ובברכה אאור ע"ת אלף יעני 17
ואת קרבנו וחס, כי גגיו שיהיה ילד יעני יעני
אמיניתי, והר"ה ירה אה ונכנס

אגרות קודש

- א -

אמירת תחנון ביום הבר מצוה

לפנינו מכתב כ"ק אדמו"ר לרגל "בר מצוה", בו מוסיף רבינו בשפת
המדינה ביאור הטעם למה אין אומרים תחנון ביום הבר מצוה:

The answer is that the Torah and Mitzvos have been given by G-d, the Creator of the world, and of man, and He knows all the difficulties that a Jew may encounter. G-d has surely provided every Jew with the necessary strength to overcome any and all difficulties to live up to G-d's Will, for G-d would not expect someone to do something which is beyond his capacity.

If, however, there should be a moment of weakness, when carrying out G-d's Will is not in the fullest measure of perfection, G-d, in His infinite goodness, makes it possible to "say Tachnun" - to do Teshuvah. Indeed, as the Alter Rebbe explains, Teshuvah is basically for lack of perfection in Avodas Hashem.

Therefore, on the first day of becoming a full-fledged Jew, and after fulfilling the very first Mitzvah, namely, Shema, by which a Jew declares his total commitment to G-d and obedience to all His commandments, the Bar Mitzvah boy does say Tachnun the following morning and afternoon (provided it is not Shabbos or Yom Tov etc.), for the essence of Tachnun is Teshuvah, and there is the assurance that "Nothing stands in the way of Teshuvah."

This knowledge will, moreover, also stand him in good stead when he will involve himself in the great Mitzvah of v'ohavto lre'acho komoicho, to bring the alienated closer to Yiddishkeit. For remembering the rule that "Nothing stands in the way of Teshuvah," he will eagerly and compassionately apply it to them, especially as in most cases the failure to observe fully the Torah and Mitzvos is due to extenuating circumstances.

With all the above in mind, and being fortunate in growing up in a family where Yiddishkeit is a living experience in the everyday life, you will start out on your way of life as a full-fledged Jew with confidence, and will proceed from strength to strength, and be a source of true pride and joy to your dear parents and family, and to all our Jewish people.

At first glance, it is strange that the day of Bar Mitzvah, which is so important that the Zohar declares that for the Bar Mitzvah boy it is almost like the Day of Matten Torah, when Jews first received the Torah and Mitzvos, yet insofar as **Tachnun** is concerned, which is omitted even on the so-called "Minor Holidays," if it does not occur on Shabbos or Yom-Tov (or any day that Tachnun is not said) – Tachnun is said by the Bar Mitzvah boy, as on any **ordinary** weekday.

One of the explanations is as follows:

When one considers that human capacities are limited in general, especially the capacities of a boy at the start of his fourteenth year, yet he must assume **all** the duties and responsibilities of a full-fledged Jew, and, moreover, fulfill them with joy, in keeping with the rule: Serve G-d with joy – the question begs itself: How is he going to carry out all that is expected of him? Especially, being a member of a people which is a small minority among nations of the world; and even in this country, where one has every opportunity to carry out all religious duties, most people are more interested and engaged in the material aspects of life?

The answer is that Torah and Mitzvos have been given by G-d, the Creator of the world, and of man, and He knows all the difficulties that a Jew may encounter. G-d has surely provided every Jew with the necessary strength to overcome any and all difficulties to live up to G-d's Will, for G-d would not expect someone to do something which is beyond his capacity.

If, however, there should be a moment of weakness, when carrying out G-d's Will is not in the fullest measure of perfection, G-d, in his infinite goodness, makes it possible to "say Tachnun" – to do Teshuvah is basically for the lack of perfection in Avodas Hashem.

Therefore, on the first day of becoming a full-fledged Jew, and after fulfilling the very first Mitzvah, namely, Shema, by which a Jew declares his total commitment to G-d and obedience to all His commandments, the Bar Mitzvah boy does say Tachnun the following morning and afternoon (provided it is not a Shabbos or Yom-Tov etc.), for the essence of Tachnun is Teshuvah, and there is assurance that "Nothing stands in the way of Teshuvah."

This knowledge will, moreover, also stand him in good stead when he will involve himself in the great Mitzvah of v'ohavto lre'acho komoicho, to bring the alienated closer to Yiddishkeit. For remembering the rule that "Nothing stands in the way of Teshuvah," he will eagerly and compassionately apply it to them, especially as in most cases the failure to observe fully the Torah and Mitzvos is due to extenuating circumstances.

With all the above in mind, and being fortunate in growing up in a family where Yiddishkeit is a living experience in the everyday life, you will start out on your way of life as full-fledged Jew with confidence, and will proceed from the strength to strength, and be source of true pride and joy to your dear parents and family, and to all our Jewish people.

- ב -

”קול ילד בוכה”

לקראת ימי הקיץ, בו נוסעים כר"כ מילדי ישראל שליט"א למחנות "גן ישראל", מצאנו לנכון לפרסם מכתב כ"ק אדמ"ר ל"Reunion" של ילדי גן ישראל - מיום י"ז שבט תשכ"ג.³

By the Grace of G-d
17th of Shevat, 5723
Brooklyn, N.Y.

To All Participants in the Reunion of
Camp Gan Israel,

G-d bless you all -

Greeting and Blessing:

I trust you know that a few days ago (on the 10th of Shevat) we observed the Yahrzeit of the late Lubavitcher Rebbe, my father-in-law of saintly memory.

Camp Gan Israel, which you enjoyed so much during the summer, and which you are now gathered to honor, is one of the important activities of the Merkos L'Inyonei Chinuch, which the late Lubavitcher Rebbe has created for your benefit.

In this connection, I wish to tell you a story which my father-in-law related. Some of you may have already heard it, but it is worth repeating, for its lesson can never become "out of date."

The story is as follows: The first Lubavitcher Rebbe, known as the "Old Rebbe" (and about three weeks ago, on the 24th of Teveth, we observed the 150th year since he passed away) had a son Rabbi Dov Ber, who later succeeded his father as the second, or "Mitteler," Rebbe. Rabbi Dov Ber was known

(3) ולהעיר שבתוכנו מודגשת השייכות לענינו דבר מצוה שהוא גמר כניסת יצר הטוב בגוף האדם כ"י.

for his unusual power of concentration. When he was engaged in study or prayer, he did not hear or see a thing around him.

Once, when Rabbi Dov Ber was engaged in study, his baby sleeping in a near-by cot, fell out of its cradle and began to cry. Rabbi Dov Ber did not hear the baby's cries and continued learning. But the infant's grandfather, the Old Rebbe, who was in his room on an upper floor and was also learning at that time, did hear the baby's cries. He interrupted his studies, went downstairs, picked up the infant, soothed it and put it back in its cradle. Still, the infant's father did not hear or see what went on around him. Later on, the Old Rebbe told his son: "No matter how important the thing is in which a Jew is engaged, one must always hear the cry of a child."

* * *

This story was told not only to parents, teachers and grown-ups who have to take care of children, but also to the children themselves, because this story has an important lesson for children also.

You see, everyone has a **Yetzer-Tov** – which puts good ideas into the head, and a **Yetzer-Hara** – which tries to put bad ideas into the head. The **Yetzer-Hara** is the "older" one, for it comes early in the life of every boy and girl to tempt them to do things they shouldn't. The **Yetzer-Tov** is the "baby."

It sometimes happens that just when a boy or girl has to do something really important, such as to study, do homework, and the like, they suddenly get an idea to do something else instead, which may also be good in its proper time, but not now. For example, when it is time to do homework, the boy or girl wants to put their room in order, or run an errand. Worse still, when the **Yetzer Hara** tempts them to do something they shouldn't at any time. When this happens, the **Yetzer-Tov** "baby" feels pushed out of its cradle, unhappy, and begins to cry.

The story I told you is to remind you to hear the cry of the "baby" – the Yetzer Tov, and keep it happy by doing the right thing at the right time, and not doing the wrong thing at any time.

I will conclude by reminding all of you that this coming Shabbos we will read in the Torah about G-d giving us the Torah at Mount Sinai, when all Jews, young and old, boys and girls, declared with one voice: "All that G-d has spoken, we will do!" If you will remember this always – the Yetzer Tov will have no tears, and you, too, will be happy in every respect.

I send you and your teachers and parents greetings and all good wishes.

With blessing,

M. Schneerson

- ג -

נוי, ושינה בסוכה – בשיטת חב"ד

לפנינו מכתב כ"ק אדמו"ר מיום ז' חשוון תשט"ו בענין נוי, ושינה בסוכה – בשיטת חב"ד.

By the Grace of G-d
7th Cheshvan' 5715
Brooklyn, N.Y.

Rabbi
New York, N.Y.

Sholom uV' rochoh;

Rabbi Baumgarten convey to me your question as to why it is not the costume of Chabad Chasidim to decorate the Succah, as well as to sleep in the Succah.

This question calls for a lengthier explanation than this letter would permit. However, I trust the following points may suffice.

I. Re DECORATIONS

1) Generally, a mitzvah must be observed on its Divine authority (with קבלת עול) and not on the rational grounds, i.e. for any reason or explanation which we may find in it. An exception, to some extent, is the case where the significance of the Mitzvah is indicated in the Torah, and our Sages have connected its fulfillment with it. At any rate, only a **qualified** person can interpret it more fully.

2) We have a rule that a Mitzvah should be performed to the best of one's ability, and as the Rambam explains (at the end of Hilchoth Issurei Hamizbeach).

3) Unlike the **Sechach** and the walls of the Succah, decorations are not **essential** part of the Succah, but an adornment which adds to the enjoyment of the person sitting in the Succah; they are as the name clearly indicates, **supplementary** objects which beautify the **external** appearance of the Succah.

4) The attitude of Chabad Chassidim in this connection as '**taught**' by generations of Chabad leaders and teachers, is that the Succah is to **imbue** us with certain essential '**lessons**', which are explained in Chassidic literature and the Talmudic literature in general. It is expected of Chabad Chassidim that they should be impressed by the essential character of the Succah without recourse to the '**artificial**' make up; that the **frail** covering of the Succah and its bare walls, not adorned by external ornaments, **rugs or hangings**, should more forcibly and directly impress upon the Jews the lesson it is meant to convey.

II. Re SLEEPING IN THE SUCCAH

5) In order to safeguard and inspire a greater feeling of sanctity towards the Succah, sleeping in it is not practiced by us. The basis for this twofold: FIRST, we have a rule that הסוכה המצטער פטור מן הסוכה (suffering exempts one from dwelling in the Succah). Secondly, during the sleep a person is not in control of himself, and, furthermore, the very act of dressing and undressing, etc. inevitably creates a commonplace attitude toward the place which serves as a bedroom. Such a depreciation of attitude toward the Succah (by sleeping in it; as explained above) from what his attitude should properly be towards the Mitzvah of G-d whereby he has sanctified all Jews, would be deeply felt by the Chabad Chassidim by virtue of his Chassidic teachings and upbringings, and would cause him profound spiritual suffering. The combination of these two considerations, therefore, led to the custom not to sleep in the Succah.

However, if a Jew feels absolutely certain that his sleeping in the Succah would not in the slightest affect his attitude toward the sanctity of the Succah, and is consequently free from any mental pain that might be caused thereby, he is duty-bound to sleep in it, in accordance with the fullest meaning of תשבו כעין תדור, to make his Succah a dwelling place to the utmost. I hope the above will provide an adequate answer to your question, but should you desire further clarification, do not hesitate to write me.

With Blessing,

/Signature/

שער הנגלה

פלפול מיוחד לבר מצוה

בתור הוספה הנני מדפיס הפלפול בנגלה שבני אלימלך שי' למד ויחזור בע"פ בעת חגיגת הבר מצוה שלו. הפלפול חזרתי גם אני בעת חגיגת הבר מצוה שלי, והוא ביאור בשיטת ר' ישמעאל זר' עקיבא בכמה מקומות בש"ס, מיוסד על שיחתו הק' של כ"ק אדמו"ר בי"א ניסן תשל"ב (נדפס בהגדה של פסח עם לקוטי טעמים ומנהגים).

חביבות מיוחדת יש לי בפלפול זה יען אשר הענין נתחדש בשנת תשל"ב ע"י אחי הגדול הרה"ת הר"ר שלום שי', ונכתב בקיצור בתרגום לאידיש ע"י אאמו"ר הרה"ת הרה"ח ר' צבי אלימלך ז"ל לקראת הבר מצוה שלי, אשר לכן הנני מדפיסו כאן בכתב יד אאמו"ר ז"ל מצד חביבותו אצלי.

חיבה יתירה נודעת לי בזה כי כאשר נכנסנו ליחידות לכ"ק אדמו"ר לרגל יום הבר מצוה שלי, לקח אאמו"ר ז"ל אתו העתק מהפלפול באידיש ביחד עם הפלפול המקורי שנכתב ע"י אחי שי' הנ"ל בלשון הקודש. אבי ז"ל מסר לכ"ק אדמו"ר את ההעתק באידיש, ואמר שזהו הפלפול שחתן הבר מצוה יאמר בסעודת הבר מצוה. כ"ק אדמו"ר לקח את הפלפול הסתכל בו והחזירו לאבי ז"ל, באמרו שמסתמא הבר מצוה עדיין צריך ללמוד בו. אבי ז"ל ענה שלהבר מצוה יש עוד העתק מזה, והעתק זה רוצים ליתן לכ"ק אדמו"ר, אמנם כ"ק אדמו"ר המשיך להושיט את ידו הק' כמחכה למשהו. אבי ז"ל הבין מזה שכ"ק אדמו"ר רוצה את המקור הנמצא בכיסו, ונתנו לכ"ק אדמו"ר. כ"ק אדמו"ר הסתכל בו, ואמר: "מען דארף אננעמען אז איך קען אויך לייענען לשון הקודש", והניחו במגירת שולחנו הטהור.

תשורה מחיגת בר מצוה

פסח וזמן זה איש שגיון צעיר, און איני העצמ בן א גיט אב יעצק פוטר את הטל.
 זקית לפי זה וזרע בן צעיר ערעט נט פארטאמנדיק בוד טעם פסח ז עקרא און און
 בעם רעגס. טעם וואקוב בעם האלמטן בן צעיר אלד אז העירק פוטר את הטל
 באיך בן צעיר א ווא. דוכת הפסח פארן דוכת הלכה? האם בעד יחי גאט
 גענוצט זען געזענפלידט אז ל עקרא האלם - וואו זאגן זיך בעם טעם פון
 עירק און פסח און זענע דוכת כעאר. פסח גייט פארן איינע גייט ערען דרויס וואס זעם איש
 א עירק און וויל פא דיסטן הידיען אעזד אענליכד פאטעליעצן אעס ער די דוכת און פסח דרויס
 געז עירק און פסח די הידיען - בעם פסח, און אע איינע וויל נאך זען הידיען.
 געזד אענליכד פאר אע וויל נאך פא דיסטן א טעיל דרויס וויל קלויפד הידיען איש
 פא טעלעך אז ירוול געזד הידיען א עירק אע בעד דרויס וואס א פסח פסח די
 קינד איפן הידיען פון א דוכת אופן דרויס - זעם איש אלס אע זען. היטא
 וואס ווארע זיך און געטענען בעד, בעם געטענען ווילן אע זען די אענליכד פארן עירק
 אעזד די מצות וואס עס טעט די "י" אל תהי יאסד ושוקל דמנות על תורה אל
 נאך תורה האט בעם כח פא געזען זעם אע עירק און פסח אע זען ניש א געזען
 געארבעד די פסח כאעס אע אויב ער די דוכת געזען זען אע פון קען פסח אע זען
 ער נט אקריב זען א זען. פונדעס וואו אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען
 די פון קען אע זען פון קען פסח זען די פונדען וואס בעד זען זען זען אע זען
 פארן זיך און תורה אע זען זען אע זען פארן פארן אע זען אע זען אע זען
 הערע אע זען די פונדען אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען
 בעד קען פסח, באקריבד קען אע הפסח פאר את העצמ.
 וואס איש בעד יסוד און זען עקס ווערען זיך בעד טעם פסח בעד געלוקר פון די ווען
 איש זען א זען פון זען זען אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען
 זיינען געזען געזען פון אויבזען פא אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען
 ע מצות זיינען אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען
 זענען די תורה ווי עס באדעקט זען וואס די תורה אע זען אע זען אע זען אע זען
 די תורה וואס אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען אע זען
 כעזבו מחול וויל תורה זען די תורה (קענען זען). און זען בעם זען זען זען
 ל זען זען און קוקט אויך תורה ו מצות ווי זען זען זען זען זען זען זען
 הקיים וואס הערען - זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען
 בעד געטען טעם ווי איש זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען
 כעזבני. באקריבד געזען זען אע זען זען זען זען זען זען זען זען זען
 זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען
 זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען
 זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען זען

לזכות

הת' חתן הבר מצוה
אלימלך שי'
שפאלטר
לרגל הגיעו לגיל מצוות
ביום ב' סיון ה'תשנ"ו
שיזכה להיות חסיד ירא שמים ולמדן

•

ולזכות אחותו פייגא חנה תחי'

•

נדפס ע"י

הוריהם

הרה"ת ר' שמואל דוד וזוגתו מרת חוה שרה
שיחיו
שפאלטר

זקניהם

מרת אסתר מאטל ובעלה הרה"ח הרה"ת ר' יחזקאל
שיחיו
שפרינגער

הרה"ח הרה"ת ר' מרדכי צבי וזוגתו מרת פרידא

שיחיו

סופרין